

Sygn. akt IV KO 4/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Andrzej Siuchniński

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie **E. J.**

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 października 2022 r.,
wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym
postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku
z dnia 28 kwietnia 1998 r., sygn. akt II AKz 108/98,

p o s t a n o w i ł:

- 1) oddalić wniosek;**
- 2) obciążyć E.J. kosztami sądowymi postępowania w przedmiocie wznowienia postępowania.**

UZASADNIENIE

Pełnomocnik wnioskodawczyni E. J. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 28 kwietnia 1998 r. (II AKz 108/98) oddalającym wniosek o unieważnienie wyroku skazującego jej ojca B. M. z dnia 31 sierpnia 1948 r. Uzasadnieniem wniosku były rzekome nowe informacje zawarte w aktach IPN potwierdzające, że postępowanie przeciwko B. M. było prowadzone wyłącznie z powodów politycznych i stanowiło represję za jego działalność opozycyjną. Pełnomocnik wnioskodawczyni zwrócił się o uzyskanie akt oddziału IPN w Białymstoku dotyczących skazanego - IPN [...].

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek okazał się niezasadny.

W przepisie art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k. chodzi tylko o takie nowe fakty lub dowody, które wskazują na zaistnienie określonej pomyłki sądowej. Nowe fakty lub dowody powinny więc wskazywać na wysokie prawdopodobieństwo uznania za nieważne orzeczenia w stosunku do osoby, której działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego przyniosła represje w postaci niezasadnego skazania. Sam fakt zgłoszenia nowego dowodu nie obliguje sądu do wznowienia postępowania, skoro każdy prawomocne orzeczenie sądu korzysta z domniemania prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć, dopóki wnioskodawca nie wykaże, że jest ono obarczone konkretnymi błędami w zakresie dokonanych ustaleń faktycznych lub wadami prawnymi. Pełnomocnik wnioskodawczyny nie precyzuje w żadnym miejscu swojego wniosku, jakie konkretnie nowe dokumenty zawarte w aktach IPN, a nieznane na etapie procedowania przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku w 1998 r. miałyby mieć takie znaczenie dla sprawy, by prawomocne orzeczenie miałyby zostać uchylone.

Sąd Najwyższy uzyskał z IPN wskazywane przez pełnomocnika wnioskodawczyny akta. Ich uważna lektura nie pozwala na powzięcie wniosku, że skazanie B.M. za nielegalne posiadanie broni miało charakter polityczny i było represją za jego rzekomą działalność wspierającą antykomunistyczną opozycję w tamtych czasach. Można racjonalnie założyć, że pełnomocnik wnioskodawczyny, skoro wskazał na te konkretne akta IPN zapoznał się z nimi i na podstawie tej lektury wywiódł wniosek, że są one wystarczające do wzruszenia postanowienia Sądu Apelacyjnego w Białymstoku. Nie zasygnalizował jednak w żadnym miejscu, który ich fragment nieznany wcześniej temu sądowi miałyby przemawiać za wznowieniem postępowania. Przypomnieć wypada, że to na wnioskodawcy ciąży obowiązek uprawdopodobnienia ziszczenia się przesłanki do wznowienia postępowania. Samo twierdzenie, że w obecnym stanie wiedzy uzupełnionym nowymi dokumentami istnieje podstawa do wznowienia postępowania nie jest wystarczające.

Wobec tego należało wniosek uznać za niezasadny.

[as]